

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 079749 16 GŽ
Brčko, 17.03.2017. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja LRC Products Limited, London International House, Turnford Place, zastupanog po punomoćnicima Salihagić Amiru i Mušiji Arminu, advokatima iz Sarajeva, protiv tuženog „DANIM“ d.o.o. Brčko, zastupan po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, radi povrede registrovanih žigova, v.sp. 31.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 079749 14 P od 17.05.2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17.03.2017. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog „DANIM“ d.o.o. Brčko se odbija, POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 079749 14 P od 17.05.2016. godine.

Zahtjev tužitelja LRC Products Limited, London International House, Turnford Place, za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.263,00 KM se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 079749 14 P od 17.05.2016. godine odlučeno je na slijedeći način:

„I UTVRĐUJE SE da je pokušajem uvoza i stavljanja u promet proizvoda – prezervativa DUREX i to 295.200 komada privremeno zadržanih po Rješenju

Uprave za indirektno – neizravno oporezivanje BiH, Sektor za carine broj: 03/4-IPR-18-Up/I-117/4 od 11.06.2014. godine, tuženi povrijedio registrovane žigove tužioca broj BAZ 048248, žig broj BAZ 048248, žig broj BAZ 048130, žig broj BAZ 048101, žig broj BAZ 96454.

II ZABRANJUJE SE tuženom dalje vršenje svih radnji kojima se čini povreda žiga tužioca broj BAZ 048248, žig broj BAZ 048248, žig broj BAZ 048130, žig broj BAZ 048101, žig broj BAZ 96454.

III ODREĐUJE SE uništenje proizvoda navedenih u tački I presude i to o trošku tuženog u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

IV OBAVEZUJE SE tuženi da snosi sve troškove zadržavanja i skladištenja robe navedene u tački I ove presude od donošenja rješenja o prekidu carinskog postupka i zadržavanja robe pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

V Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.631,60 KM, u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

VI OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocu dostavi kompletne podatke o pošiljaocu robe navedene u tački I presude, u roku od 30 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

VII ODREĐUJE SE objava ove presude o trošku tuženog u jednom dnevnom listu koji se distribuiše na teritoriji Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da žalbu usvoji, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da presudu preinači, tako da odbije tužbeni zahtjev u cjelosti, uz dosudu troškova prvostepenog i žalbenog postupka.

Tužitelj je odgovorio na žalbu tuženog i u odgovoru pobija istaknute žalbene navode i razloge, s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi. Troškove sastava odgovora na žalbu potražuje.

Žalba nije osnovana.

Nakon što je pobijana presuda ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti u skladu sa ovlaštenjima iz odredbe člana 330 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09, 52/10 i 27/14-u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) odlučeno je kao u izreci ove odluke iz razloga koji slijede:

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja (istaknut u tužbi, kao u izreci prvostepene presude), protiv tuženog, a povodom povrede registarskih žigova tužitelja.

Prema razlozima pobijane presude, te stanja spisa na osnovu provedenih dokaza, u prvostepenom postupku je utvrđeno: da je tužitelj na teritoriji Bosne i Hercegovine nosilac prava na registrovanom žigu „DUREX“ pod brojevima BAZ 96454, BAZ 048130, BAZ 048101, BAZ 048179 i BAZ 048248; da je Sektor za carine Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine 11.06.2014. godine donio rješenje broj 03/4-IPR-18-Up/1-117/14 kojim je prekinuo carinski postupak nad dijelom robe prijavljene kod Carinske ispostave Gradiška po JCI IM4 broj C 44540 od 26.05.2014. godine; da se radi o 295.200 komada prezervativa označenih žigom „DUREX“ koje je uvezao tuženi i za koje je postojala sumnja da su krivotvoreni zbog čega je navedena roba privremeno zadržana, a tuženi pozvan da se u roku od 10 radnih dana od dana prijema rješenja izjasni da li je predmetna roba originalna ili se radi o krivotvorenoj robi; da je tuženi obavjestio Upravu za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine da je predmetna roba originalna i izrađena za tržište republike Kine; da je Sektor za carine Uprave za indirektno oporezivanje, imajući u vidu navedeno izjašnjenje tuženog, poučio tužitelja da može, shodno odredbi člana 95 stav 5 Zakona o žigu („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 53/10) i odredbi člana 10 Odluke o sprovođenju carinskih mjera za zaštitu prava nosioca žiga („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 41/12- u daljem tekstu Odluka o sprovođenju carinskih mjera) u roku od deset radnih dana od dana prijema obavijesti podnijeti tužbu kod nadležnog suda radi zaštite svojih prava, a ako to ne učini, privremeno zadržana roba biti će puštena u carinski postupak u skladu sa odredbom člana 95 stav 9 Zakona o žigu i odredbom člana 11 Odluke o sprovođenju carinskih mjera; da iz izjave pravnog lica Qingdao London Durex Co Ltd (na koje pravno lice se poziva tuženi kada tvrdi da je od njih dobio punomoć da može iz republike Kine uvoziti i distribuirati za Bosnu i Hercegovinu originalne „DUREX“ proizvode) proizilazi da navedeno pravno lice nikada nije dalo punomoć (licencu) tuženom u vezi bilo kakve vrste registracije žiga „DUREX“, jer to ovlaštenje jedino ima tužitelj (po izjavi tog pravnog lica brojevi telefona i faksa na punomoći koju je priložio tuženi su lažni, punomoć se nikada ne izdaje samo na kineskom jeziku, već se uvijek izdaju dvojezične verzije, a i pečat „DUREX“ otisnut na navedenoj punomoći nije važeći); da

prema nalazu i mišljenju vještaka dizajnerske struke Šerić Dine postoji razlika između spornih i nespornih uzoraka proizvoda „DUREX“ i ogleda se u dimenziji kutije (3 mm), u pozicioniranom uzorku boje na logotipu vanjske ambalaže, u distorziji tipografije ispisa tipa proizvoda, te u tehnologiji ispisa roka upotrebe na bočnoj stranici vanjske ambalaže, kao i na pojedinačnim pakovanjima higijenske ambalaže, odnosno da sporni uzorci ne odgovaraju originalnom porijeklu robe, odnosno originalnoj proizvodnji registrovanog proizvođača.

Kod ovakvih činjeničnih utvrđenja, prvostepeni sud je na osnovu izvedenih dokaza (Potvrda o registraciji žiga i Izjava kompanije Qingdao London Durex Co. Ltd. od 19.10.2015. godine) ocijenio da je tužitelj (kao registrovani vlasnik intelektualnog vlasništva vizuelnog identiteta robne marke brenda „DUREX“ za teritoriju Bosne i Hercegovine) aktivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari, pa kako je zaključio da je tuženi pokušajem uvoza i stavljanja u promet 295.200 komada prezervativa „DUREX“ povrijedio registrovane žigove tužitelja, primjenom odredbi članova 49, 80 i 81 Zakona o žigu, sudio je tako što je usvojio tužbeni zahtjev, dok je primjenom odredbi člana 119 stav 1 i člana 129 stav 2 Zakona o parničnom postupku obavezao tuženog i da tužitelju plati troškove parničnog postupka.

Konkretizujući žalbene razloge tuženi u obrazloženju zapravo ukazuje da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno zbog nedostatka aktivne legitimacije, te isticanjem da nisu izvedeni svi predloženi dokazi (saslušanje svjedoka Đurić Radovana i stručnost vještaka).

Neosnovano tuženi u žalbi ukazuje da tužitelj nije aktivno legitimisan za vođenje ovog predmetnog postupka. Ovaj prigovor tuženi je isticao i tokom raspravljanja pred prvostepenim sudom, a razloge odbijanja tog prigovora, koje je u obrazloženju pobijane presude dao prvostepeni sud, u osnovi prihvata i ovaj sud, jer iz Potvrde o registraciji žiga i Izjave kompanije Qingdao London Durex Co. Ltd. od 19.10.2015. godine jasno proizilazi da je na ime tužitelja (LRC Products Limited) registrovan žig „DUREX“, dok promjena adrese sjedišta tužitelja (navedenu činjenicu ne spori ni tužitelj u odgovoru na žalbu) ne može imati uticaja na njegovu aktivnu legitimaciju u ovom sporu.

Takođe, neosnovano tuženi ukazuje da je prvostepeni sud bio dužan da provede dokaz saslušanjem svjedoka Đ.R., šefa carinske ispostave Gradiška, čije saslušanje je on predložio na pripremnom ročištu održanom dana 07.07.2015. godine. Naime, u skladu sa načelom da stranke izvode dokaze (odredbe člana 7 i 236 stav 1 Zakona o parničnom postupku) svjedoka prvo ispituje stranka koja ga je predložila, nakon toga protivna stranka, a zatim, ukoliko je potrebno, ponovo stranka koja ga je predložila. Sud može svjedoku postavljati pitanja u

svakoj fazi njegovog saslušanja, kako bi se iskaz svjedoka upotpunio ili kako bi se otklonile određene protivrječnosti i nejasnoće iz tog iskaza. Kako tuženi, odnosno njegov punomoćnik, nije pristupio na ročište za glavnu raspravu održano dana 16.02.2016. godine, a na koje je pristupio Đ.R. (predložen od strane tuženog za svjedoka), te kako sud u parničnom postupku ne može provoditi dokaze u ime parničnih stranaka, što u konkretnom slučaju znači da nije ovlašten da sam u ime tuženog sasluša navedenog svjedoka, onda je pravilna odluka prvostepenog suda da taj dokaz (saslušanje Đ.R.) ne provede.

Nisu osnovani ni navodi žalbe tuženog kojima se ukazuje da vještak Šerić Dina nije kvalifikovana za obavljanje vještačenja u ovoj pravnoj stvari, jer je ista vještak za oblast procjene vrijednosti kulturno historijskog nasljeđa. Ovo stoga što je navedeni vještak na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu završila studij na odsjeku produkt dizajn i na osnovu toga stekla zvanje akademskog produkt dizajnera, pa kako je predmet vještačenja bila ambalaža industrijskog proizvoda, pravilno je zaključio prvostepeni sud da je navedeni vještak kvalifikovana za vještačenje u ovom predmetnom sporu. U konačnom, potrebno je ukazati kako vještačenja u predmetima u kojima se utvrđuje povreda prava registrovanih žigova mogu biti korisna, ali od njih ne zavisi osnovanost tužbenog zahtjeva, jer je bitno da prosječan kupac, obzirom da se radi o proizvodima iste vrste, zbog oblika pakovanja, ambalaže proizvoda i ostalih elemenata koji su zaštićeni žigom, ne može primjetiti razliku između originalnih i krivotvorenih proizvoda i da zbog toga postoji mogućnost zamjene u prometu navedenih proizvoda zbog njihove sličnosti (vještak je u svom nalazu opisala koje su razlike između spornih i nespornih uzoraka proizvoda „DUREX“, a koje razlike ne mogu običnim (vizuelnim) zapažanjem biti vidljive običnom kupcu, ali da se veličina kutije, vanjske ambalaže proizvoda ne razlikuje, da je tipografija korištena za ispis broja pojedinačnih proizvoda u kutiji identična itd...str. 14 nalaza).

Ukazivanje tuženog da prvostepeni sud nije pojasnio na koji način Živko Mijatović & Partners d.o.o. Sarajevo imaju pravnu vezu sa tužiteljem je irelevantno, obzirom da isti u ovom postupku (kako to proizilazi iz spisa predmeta) nisu preduzimali bilo kakve pravne radnje, već su samo bili pravni zastupnici tužitelja u postupku koji je prethodio podnošenju tužbe radi povrede registrovanih žigova, a činjenica da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude (strana 7 obrazloženja) greškom citirao jednu internetsku stranicu (prilikom pozivanja na zakonske odredbe), iako tačna, ne utiče na zakonitost prvostepene presude kada je zasnovana na pravilnoj primjeni relevantnih odredbi članova 49, 80 i 81 Zakona o žigu, jer je, po ocjeni ovog suda, samo riječ o očiglednoj tehničkoj pogrešci načinjenoj prilikom izrade prvostepene presude.

Na osnovu svega naprijed izloženog, nisu ostvareni žalbeni razlozi i navodi tuženog i kako prvostepeni sud nije počinio povrede odredaba parničnog postupka o kojima ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, primjenom odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u stavu prvom (I) izreke ove presude.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, za sastav odgovora na žalbu odbijen je (stav drugi izreke) primjenom odredbe člana 120 Zakona o parničnom postupku, cijeneći da ti troškovi nisu bili potrebni radi zaštite prava tužitelja u žalbenom postupku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević